

Κυθήριοι,
Ἡ νῆσος σας ἐρημοῦται ἀπὸ τὴν
μετανάστευσιν. Ὅσοι μένετε ἀφήστε
τὰ μεσαιωνικὰ χωρία σας, κατεβῆτε
εἰς τὸ παλιὸν καὶ κτίσιντες ἐκεῖ
μὴν νέαν καὶ σύγχρονον πόλιν. Κα-
τεβῆτε εἰς τὸ Διακρίτι, τὸν τόπον
τοῦ ἀσφαλτοῦς μέλλοντος. Μὴ σας πα-
ραπλανήσουν ἄλλοι σκέψεις.
Ἡ «ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ»

ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

Κυθήριοι,
Μὴ μόνον ἐλπίς ἀπέμεινε διὰ τὰ
περισσώδη ἢ νῆσος σας ἀπὸ παντελῆ
ἐρημώσεως. Τὸ Διακρίτι. Ἀξιώσατε ἀπὸ
τὴν κυβερνήτην τὰς δημογεροντίας
ἐκεῖ μὴν σύγχρονον πόλιν. Τὸ ΔΙΑ-
ΚΡΙΤΙ ἀποτελεῖ τὴν ὁριστικὴν λύσιν
δὲν τῶν προβλημάτων πού σας ἀπα-
σχολοῦν. Ἐννοήσατε τὸν Κυθήριοι.
Ἡ «ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ»

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΪΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΕΤΟΣ Β'. ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΟΔΟΣ ΜΗΘΥΜΝΗΣ 27 β ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1949—ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 17

ΚΟΛΟΣΙΑΙΑΙ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΙ ΚΑΙ ΚΟΛΟΣΙΑΙΑ ΨΕΥΔΗ

Ἀλλεπάλληλα μὰς ἔρχονται
τὰ δυσάρεστα μηνύματα ἀπὸ τὴν
νῆσον. Καὶ ὁ φανακισμὸς δυστυ-
χῶς τοῦ λαοῦ συνεχίζεται μέχρις
οὐ μίαν ὥραν πρῶτα, εὐρεθώ-
μεν πρὸ τῆς ὁλοκληρωτικῆς καταρ-
ρεύσεως τοῦ τόπου.

Καὶ δὲν εἶναι μόνον, μὰς γρά-
φουν ἀπὸ τὰ Κύθηρα, ἡ οἰκονο-
μικὴ καχεξία τῶν κατοίκων ἢ
προερχομένη ἀπὸ τὸ ἄγονον τοῦ
τόπου μὰς ἢ ὅποια ἀσφαλὺς θὰ
συνεχισθῇ, διότι κανένα γεγονός
δὲν φαίνεται μαρτυροῦν ὅτι ἡ-
μπορεῖ νὰ βελτιωθῇ, καὶ μάλιστα
συντόμως, ἀλλ' εἶναι καὶ αἱ δυ-
σκολίαι τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ
συμπολίτων νὰ στελλοῦν χρήματα
εἰς τοὺς ἰδιώτους. Φαίνεται δὲ
ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ Αὐστραλιανὴ δε-
ξαμένη τὴν ἀποστολὴν πρὸς
τὸν τόπον ἐστερείται. Διὰ τοῦτο
μὰς καὶ μόνον σκέψιν κατεῖλε
τοὺς ἀνθρώπους. Πῶς νὰ φύ-
γουν ἀπὸ τὸν τόπον!

«Νὰ φύγουν ἔξω μόνον διὰ νὰ
βγάλουν ἕνα κομμάτι ψωμί πού
δὲν ἡμπορεῖ νὰ τοῦτοδωσῇ ὁ τό-
πος μὰς, ἀλλὰ καὶ γὰ νὰ γλυ-
τώσουν ἀπὸ τὴν σάπιναν κρατικὴν
καὶ δημοτικὴν τῶν διοικήσεων
τῶν ὁποίων χειρίζονται ἀνίκαν καὶ
ἱδιωτελὴ πρόσωπα. Καὶ πρὸς ποῖ-
ον νὰ καταφυγῇ κανεὶς γὰ νὰ
βρῇ τὸ δικαίον του;

«Ὅλοι γνωρίζουν ὅτι ἡ νῆσος
μὰς δὲν ἔχει πλουτοπαραγωγικὰ
προϊόντα. Οὐτε κανὼν παράγει,
οὐτε σταφίδες, οὐτε δημητριακὰ.

Τὸ μόνον πού ἔχει εἶναι μὴ μι-
κρὰ παραγωγή ἑλαίου ἢ ὁποῖα
ἀνέχεται εἰς 70—100 ὀκάδας
ἐτησίως κατὰ οἰκονομίαν. Καὶ μὴ
τὸ ἔλαιον αὐτό, τὸ ὁποῖον ἡ ἐν
τῷ τόπῳ τιμὴ κυμαίνεται μετὰ
τῶν 8 ἕως δέκα χιλιάδων δραχ-
μῶν καὶ ὅκταν, πρέπει νὰ ζήσῃ ἡ
οἰκονομία, νὰ κάμῃ רווח καὶ
παπούτσια, νὰ πληρώσῃ φόρους,
ν' ἀγοράσῃ βιβλία γὰ τὰ παιδιὰ,
καὶ νὰ ἱκανοποιήσῃ ὅλας τὰς
ἄλλας ἀνάγκας τῆς.

«Καὶ ὅμως! Καὶ τὸ γλιόχρον
αὐτὸ εἰσοδήμα ἔρχεται νὰ τὸ φο-
ρολογήσῃ τὸ Κράτος γὰ νὰ γλυ-
τώσῃ ὁδὸν τῆς ταυροδικτικῆς ἐλπί-
δος ἀπὸ τὸν ἀνυπαρκτὸν δάκον, καὶ
συγχρόνως νὰ χρησιμοῦσιν ὡς ἀ-
λάθη τὴν τεκμήριον εἰς τοὺς κοι-
νотиков μὰς ἀρχοντας διὰ νὰ ἐ-
πιβάλλουν βαρεῖαν ἐρανικὴν ἐι-
σφορὰν εἰς τοὺς κατοίκους τῶν
δύο διακοινωφελῶν πλὴν ἔργα,
διότι τίποτε ἐξ αὐτῶν δὲν εἶδεν
ὁ τόπος μὰς, ἀλλὰ διὰ νὰ ἀμει-
βῶνται πλουσιοπαρόχοι οἱ ἐπι-
θελτοὶ κοινοτικὸι γραμματισκοὶ
καὶ οἱ κλητήρες.

«Εἰς τὸν Ποταμόν, ἐπὶ παρα-
δείμῳ, ἡ κοινότης, ἐπέβαλεν
ἀστρονομικὰ ποσὰ, σχετικῶς μὲ
τὰ οικονομικὰ μέσα ἐκείνου, ὡς
ἐρανικὸν φόρον εἰς τοὺς κατοί-
κους τῆς, χαρακτηριστικὰ τοῦ
πλειστοῦς ἐξ αὐτῶν ὡς λίαν
πλουσίους, διότι ἔτυχεν ἂν ἔχουν
ἐνα παλαιοῦσι μὴ σπασμένα
τῆματα, καὶ σαθρὰ ἐλλείψει μα-
κροχρόνιου ἐπισκευῆς πορτοπα-
ράθυρα, ἢ πένη—ἐξ ἡρῶν ἐλπί-
δος καὶ δύο κοῦρβουλα ἀμπελί!

«Εἰς εἰκοσι ἑκατομμύρια ἀνῆλ-
θεν ὁ κοινοτικὸς αὐτοῦ φόρος.
Καὶ ὅλοι οἱ φορολογηθέντες εὐ-
ρέθησαν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ κα-
ταθέσουν ἐντάσεις εἰς τὸ δικα-
στήριον. Καὶ μόνον 35 ἐξ αὐτῶν
παρουσιάσθησαν διὰ νὰ τὰς
ὑποστηρίξουν, διότι οἱ ἄλλοι δὲν
ἔχουν οὐτε τὰ ἔξοδα τοῦ αὐτο-
κινήτου διὰ νὰ μεταβῶν εἰς τὸ
δικαστήριον καὶ νὰ ὑποστηρίξουν
τὸ δικαίον τῶν. Τὴν διαδικασίαν
τῶν ἐντάσεων ἐνώπιον τοῦ δι-
καστηρίου ἀξίζει νὰ σὰς τὴν ση-
μειώσωμεν, διότι καὶ αὐτὴ συνέ-
τεινε εἰς τὴν ἀγῆαν τῶν ἀνθρώ-
πων μὰς διὰ τὸ κατάντημα τοῦ
τόπου τῶν.

«Δύο αὐτοκίνητα πλήρῃ ἐν-
σταμένα κατὰ τῆς ἐρανικῆς φο-
ρολογίας τῆς κοινότητος Ποτα-
μοῦ πῶθοντο εἰς τὴν Χώραν. Ἡ
αἰθουσα τοῦ δικαστηρίου πλήρῃ
κόσμου. Τὴν 10ην π.μ. ἀρχεῖται ἡ
συνεδρίασις. Καλεῖται καὶ ὁρίκει-

ται ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
Ποταμοῦ ὅτι θὰ εἴπῃ τὴν ἀλή-
θειαν. Μεθ' ὃ καλεῖται ἀπὸ τὸν
δικαστὴν ὁ πρῶτος ἐνιστάμενος
ν' ἀναπτύξῃ τοὺς λόγους τῆς ἐν-
στάσεως του. Καὶ τότε ἀρχεῖται ἡ
ἀκόλουθος συζητήσις:

—Λέγετε, λοιπὸν, κ. ἐνιστάμε-
νε. —Εἰμένα, κ. δικαστά, μ' ἔβαλε
ὁ Πρόεδρος νὰ πληρώσω 80.000
δραχμὰς φόρο καὶ διαμαρτύρο-
μαι διότι εἶναι πολλὰ γὰ μὲνα,
ἐνῷ ἄλλοι εὐπορώτεροι πληρώ-
νουν λιγώτερα.

—Κύριε Πρόεδρε, ἐρωτᾷ ὁ δι-
καστὴς τὸν κοινοτάρχην, τί περι-
ουσίαν ἔχει ὁ ἐνιστάμενος.
—Κυλοισίαν περιουσίαν, κ. δι-
καστά! Ἀναφώνει εἰς τὸν πλῆ-
ρους πεποιθήσεως ὁ πρόεδρος.

—Καὶ ἀπὸ τί συνίσταται ἡ πε-
ριουσία του;

—Ἐχει τρία λιόφυτα, ἀπαντᾷ
ὁ πρόεδρος ἀφοῦ ἐσέκθη ὀλίγον,
ἕνα περιβόλι καὶ χωράφια.

—Καλὰ. Πόσες ἐλπίδες ἔχουν τὰ
λιόφυτα;

—Μὰ... θὰ ἔχουν 80 ρίζες!

—Διαμαρτύρομαι, κ. δικαστά,
φανάζει ἐντόνος ὁ ἐνιστάμενος.
Μόνον 40 ρίζες εἶναι. Τὰ ἄλλα
λιόφυτα πού μοι φορτώνει εἶναι
ξένα. Λέει ψέματα ὁ Πρόεδρος!

—Μὰ ὁ Πρόεδρος δὲν ἡμπορεῖ
νὰ ψευδῇ, παραγγέλλει ἀσπι-
ρὸς ὁ δικαστής.

—Ἐχω μάρτυρας νὰ τὸ ἀπο-
δείξω, ἀπαντᾷ ὁ ἐνιστάμενος.

—Τότε νὰ καταγγείλῃς τὸν
Πρόεδρον ἐπὶ ψευδορκίᾳ.

Καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότη-
τος τοῦ ὁποῖου προσεβλήθη ἡ ἀ-
πιστοσύνη, σπεύδει χαιρέκως νὰ
προσβῇ.

—Ἐχει καὶ ἄλλα εἰσοδήματα,
κ. δικαστά, ὁ ἐνιστάμενος. Ἐχει
καὶ σπιτὶ στὴν Ἀθήνα!

—Καὶ τί εἰσοδήματα τοῦ δίνει τὸ
σπιτὶ αὐτό;

—Μὰ δὲν ξέρω, ἀπαντᾷ ὁ πρό-
εδρος. Μία φορά ἔχει σπιτὶ!

Ὁ ἐνιστάμενος διαμαρτύρεται
ὅτι δὲν ἔχει σπιτὶ. Ἐχει μὴ φο-
ρὰ καὶ ἕνα καιρὸ ἕνα, ἀλλὰ τὸ
ἐπώλησε γὰ νὰ συντηρηθῇ ὅπως
ἡμπορεῖ μὲ μάρτυρας νὰ τὸ ἀπο-
δείξῃ.

—Ὁ Πρόεδρος δὲν εἶναι δυνα-
τὸν νὰ λήψῃ ψέματα, ἀπαντᾷ ὁ
δικαστής.

—Εἰμὰ φτωχὸς πιστέψατε, κ.
δικαστά, καὶ ἔχω καὶ παιδιὰ στρα-
τιωτῆ στὸν πόλεμον κατὰ τῆς ἀν-
ταρσίας, ἀπαντᾷ ἐν τῇ ἀπελπι-
σίᾳ του ὁ ἐνιστάμενος.

Παρὰ ταῦτα ἡ ἐνστάσις ἀπορ-
ρίπτεται, καὶ καλεῖται εἰς ἐξέτα-
σιν ὁ δεύτερος ἐνιστάμενος.

—Αὐτός, κ. Πρόεδρε, ἐρωτᾷ ὁ
δικαστὴς ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν
Πρόεδρον τῆς Κοινότητος, τί πε-
ριουσίαν ἔχει;

—Κυλοισίαν! Ἀπαντᾷ ὁ κοι-
νοτάρχης.

—Καὶ ἀπὸ τί συνίσταται;

—Ἀπο χωράφια καὶ ἕνα περι-
βόλι.

—Κύριε δικαστά, λέγει ὁ ἐν-
ιστάμενος, ἐγὼ ὅπως βλέπετε εἴ-
μαι ὑπερήλιος καὶ δὲν ἡμπορεῖ νὰ
ἐργασθῶ. Καὶ ὅχι μόνον δὲν πα-
ράγω λαχανικά, ὅπως λέει ὁ
Πρόεδρος γὰ νὰ πωλήσω, ἀλλ' οὐ-
δὲν καὶ γὰ τὸν ἐαυτὸ μου δὲν
οὔτω.

—Ἐχει καὶ ἕνα λιόφυτο, προσ-
θετεῖ ὁ κοινοτάρχης.

—Ἐχω 25 ρίζες, ἀπαντᾷ ὁ ἐν-
ιστάμενος, καὶ αὐτὲς μοῦ τίς μα-
ζεοῦν μεσάκις.

—Εἰ; Τί λές Πρόεδρε, ἐρωτᾷ
ὁ δικαστής. Νὰ τὸν κατεβάσωμε;
—Μὰ ἔχει καὶ χωράφια, κ. δι-
καστά, ἀπαντᾷ ὁ Πρόεδρος.

—Ὅλοι, ἀπαντᾷ ὁ ἐνιστάμε-
νος, ἄλλος λίγο, ἄλλος πολὺ, ἔ-
χουν ἕνα χωράφκι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ
αὐτὸ πού ἐγὼ ἔχω δὲν τὸ καλλι-
εργᾷ διότι δὲν ἡμπορῶ πλῆν.

—Μὰ ὁ Πρόεδρος δὲν εἶναι
δυνατὸν νὰ λήψῃ ψέματα! Ἀπαν-
τᾷ ὁ δικαστὴς ὅπως ἀποτεινόμε-
νος ἐκ νέου πρὸς τὸν κοινοτάρ-
χην τὸν ἐρωτᾷ:

—Λοιπὸν τί λές Πρόεδρε; Νὰ
τὸν κατεβάσωμε;

—Ἀς τὸν κατεβάσωμε ἐπειδὴ
εἶναι γέρος! Συγκατατίθεται ὁ
Πρόεδρος.

Καὶ ὁ φόρος κατέβη κατὰ 20.
000, ἐνῷ τὸ ὑπολειπόμενον εἰς
τὰς φλέβας αἵμα τοῦ γέροντος,
ἀνέβηκε εἰς τὸ κεφάλι του ἀπὸ
τὰ ἀσύστατα ψεῦδη τοῦ κοινο-
τάρχου χασάπη.

Καλεῖται ἐν συνεχείᾳ ὁ τρίτος
ἐνιστάμενος, διαμαρτυρούμενος καὶ
αὐτὸς διότι ἐφορολογηθῇ βαρέως.

—Τί περιουσίαν ἔχει ὁ ἐνιστά-
μενος, ἐρωτᾷ ὁ δικαστὴς τὸν
πρόεδρον τῆς κοινότητος.

—Κυλοισίαν! κ. δικαστά, ἀ-
παντᾷ στερεοῦτως ὁ κοινοτάρ-
χης.

Καὶ τὸ ἀκροατήριον ἐξέσπασεν
εἰς γέλωτας διότι ὅλοι οἱ φορο-
λογηθέντες ἔχουν κυλοισίαν
περιουσίαν!

—Καὶ ἀπὸ τί συνίσταται ἡ πε-
ριουσία αὐτή; Ἐρωτᾷ ὁ δικαστὴς
τὸν Πρόεδρον.

—Μὰ... ἀπὸ μετρητὰ...

—Πολλά;

—Πάρα πολλά...

Καὶ πού εὐρίσκονται τὰ με-
τρητὰ αὐτά; ἐρωτᾷ ὁ δικαστής.

—Μὰ... τὰ ξόδεψε εἰς τοὺς
γιατροὺς γὰ νὰ ἰδῇ τὸ φῶς του
πού εἶχε χάσει!

Καὶ οἱ γέλωτες τοῦ ἀκροατη-
ρίου ἔσαν ἀσυγκράτητοι.

Ὁ δικαστὴς ἀνέστη καὶ ἐξέτασε
τὸν κατὰ τὴν κοινότητα Ποτα-
μοῦ ἀπὸ πλείστα τῶν ὁποίων
ἀπερρίφθησαν. Καὶ πῶς νὰ κα-
ταγγείλῃ τὸν Πρόεδρον Ποταμοῦ
γὰ τὰ ψεῦδη τῶν; Ἀν ἐτόλμα
θὰ ἔπρεπε νὰ πωλήσῃ ὅτι τοῦ
ἀπέμεινε γὰ νὰ βρῇ τὸ δικαίον του.

«Πέρου, συνεχίζει ὁ ἐπιστολο-
γράφος μὰς, ἐφορολόγησαν τὰ
σπίτια τῶν κατοικούντων. Κάναν
ἐνστάσεις. Πήγαμε εἰς τὸ δικα-
στήριον.

—Κύριε δικαστά δὲν ἔχω ἀρκε-
τοὺς πόρους νὰ πληρώσω τόσο
μεγάλον φόρο γὰ τὸ σπιτὶ πού
κάθωμαι, λέγει ὁ ἐνιστάμενος.

—Μὰ ἂν τὸ νοίκιαζες δὲν θὰ
πληρώσεις νοίκι;

—Κύριε δικαστά, τὰ σπίτια μέ-
νουν ξενοικίαστα διότι ὁ κόσμος
ἐφυγε. Γύρω τὸ δικό μου ἐπὶ
ἄλλα σπίτια μένουν ξενοικίαστα.

Καὶ ἐγὼ ἂν εὐρίσκω ἐνοικιαστὴ
θὰ νοίκιαζα τὸ μὲν τοῦλάχιστον
σπιτί μου γὰ νὰ δημιουργήσω
ἐνα μικρὸ πόρο γὰ τὰς ἀνά-
γκας μου.

—Καὶ τί εἶναι νὰ πληρώσῃς
50—60.000 δραχμὰς τὸ χρόνο; Εἴ-
ναι ἡ ἀπάντησις. Καὶ ἡ ἐνστάσις
ἀπορρίπτεται, διότι οἱ ἄνθρωποι
πού μὰς κρίνουν δὲν ἡμποροῦν νὰ
ἐννοήσουν σὲ ποῖο σημεῖο φτώ-
χειας ἔθασαν ὁ τόπος μὰς.

—Ἀπειρὴ ἄλλα δειγμάτια θὰ
εἶχα νὰ σὰς ἀναφέρω τῆς κατάν-
τησιν τοῦ τόπου μὰς. Ἐπιφυλά-
σσομαι ὅμως δι' ἄλλοτε σεβόμενος
τὸν χρόνον τῆς ἀγαπητῆς «Φω-
νῆς». Μόνον ἕνα πρόβατον γε-
γονὸς ἔχω νὰ σὰς σπεύσω, διό-
τι καὶ αὐτὸ τῆς ἡμέρας μὰς ἐξαρ-
θώσεως. Τοῦτο:

«Σήμερον μάθαμε ὅτι ἐκρεμά-
σθη ἀπὸ ἕνα σχοινὶ ὁ Μανώλης
Βαζένιος ἀπὸ τὰ Λογοθετιάνικα.
Γιατὶ ἐκρεμάσθη; Μερικοὶ λένε
διότι ἦτο κουτός καὶ γι' αὐτὸ ἐκρε-
μάσθη. Καλὰ ὡς ἕνα καλὸν καὶ
ἐργατικὸν ἄνθρωπον, καὶ φιλό-
σοργον οἰκονομεινάρχη, καὶ ἀκού-
σας πολλὰς καὶ μὰς ἐκμυστη-
ρεῖται τὸν πόνο του, ἡξέραμε
ὅτι ἦτο φυματικὸς. Χρήματα δὲν
εἶχε, οὐτε καὶ κανένα μέσον νὰ
μὴ σὲ νοσοκομεῖον! Οὐτε καὶ νὰ
ἐργασθῇ ἡμποροῦσε καὶ γι' αὐτὸ
εἶχε διαρκῶς γκρίνια εἰς τὸ σπι-
τι του. Ὅσα χρήματα ἡμποροῦσε
νὰ ἐξοικονομῇ τὰ διέθετε γὰ
φάρμακα. Ἄλλος λοιπὸν τρόπος
νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ τῆς δυστυχίας
καὶ νὰ σωθῇ τὰ παιδιὰ του ἀπὸ τὸ
φοβερό του μόλυσμα δὲν ὑπῆρχε
ἀπὸ τὴν αὐτοκτονίαν.

«Ποῦ εἶναι λοιπὸν γὰ τοὺς ἀν-
θρώπους αὐτοὺς ἡ μέριμνα τῆς
Πολιτείας; Καὶ ὅμως! Ἐχόμε-
νη

πολυτελεστέτην Κρατικὴν Κοινα-
νικὴν Πρόνοιαν. Ἐχόμεν ἀκόμη
καὶ ἱατροὺς τώρα εἰς τὰ Κύθηρα.
Ἐχόμεν, δόξα τῷ Θεῷ καὶ βου-
λευτὰς ἕνα σαρὶ πού μὰς ἐπι-
σκεπτόνται ἅμα μωρισθοῦν ἐκλο-
γὰς, γὰ νὰ μὰς φουσκώσουν μὲ
λόγια καὶ ψεύτικες ὑποσχέσεις καὶ
γὰ ν' ἀρπάξουν τὴν ψῆφον μὰς!

«Ἀν προστεθῇ εἰς ὅλα αὐτὰ,
εἰδικῶς γὰ τὴν κοινότητα Ποτα-
μοῦ, ὅτι ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς κοι-
νότητος καὶ ἐκ τῶν ἐγκρίτων τοῦ
Ποταμοῦ κ. Κ. Ζαγλανίκης παρ-
ρητήθη διότι οὐδὲν μέτρον ἐλή-
φθη κατὰ τὸν ἀσφαλτοῦς πού
λαμβάνουν χώραν εἰς τὴν κοινό-
τητα τὰς ὁποίας ἐγγράφως κα-
τήγγειλεν οὗτος, καὶ αἱ ὁποῖαι
εἶναι σοβαρόταται, θὰ ἔχῃ ἐ-
πληρὴ τὴν ἐλκὸνα τῆς ἐξαθρό-
σεως ἡ ὁποία ἐπικρατεῖ εἰς τὴν
πρώτην κοινότητα τῆς νῆσου μὰς.

«Κατόπιν ὧν αὐτῶν, τελειώ-
ναι ὁ ἐπιστολόγράφος μὰς, ἐρω-
τοῦν πολλοὶ γιατί φυγόμην ἀπὸ
τὸν τόπον; Ἀν ἡμπορούσαμε θὰ
φεύγαμεν δαί. Πάντως ὅσοι δὲν
ἡμποροῦν νὰ φύγουν γὰ τὸ ἐξω-
τερικὸ φεύγουν γὰ τὴν πρωτεύου-
σαν. Καὶ ἔτσι σιγὰ σιγὰ τὸ νῆ-
μα θὰ κατατῆται τόπος γὰ με-
ρικὰ κοπάδια ἰδιῶτα, ὅποτε ὅσοι
ἀνθρώποι μένουν δὲν θὰ χρειά-
ζονται οὐτε κοινοτικὸν Προ-
έδρον, οὐτε δικαστὰς νὰ τοὺς
δικάζουν. Εἰς νέαν ἀπογραφὴν
τῶν κατοίκων μὰς θὰ ἴδῃτε πόσοι
ἔμειναν εἰς τὸν τόπον. Καὶ γὰ νὰ
βγάλετε ἀπὸ τόπον συμπεράσμα
πρέπει νὰ μάθετε ὅτι εἰς χωρία
δὲν ἔλασαν ἀπὸ 50 καὶ 60 οἰκονο-
μίας δὲν ἔμειναν παρά 40—50
ἀτομα! Ὅπως ἔμειναν ἔρημοι
καὶ ἡ ΚΟΛΟΣΙΑΙΑΣ Ποταμίτικες
περιουσίαι»!

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΑΝΤΙ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΟΣ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΕΚ ΝΕΚΡΩΝ

Ἡμέρα ἀνοικιᾶν. Νοεμβρια-
νὸς ἥλιος θαυμάσιος. Ἡ σκηνὴ
εἰς τὸν Ἀθήνας καὶ παρὰ τὴν
πλατεῖαν Συντάγματος κατὰ τὴν
τὸν συμπολιτὴν Τζάνη. Ἡ ὥρα
μεσημέρι. Δύο κυριότατοι δεσπο-
τὶδες διαπραγματεύονται τὴν ἀγο-
ρὰν πολυτελεστῶν στολουργῶν, ἐνῷ
ὁ ὑποφαινόμενος περιεργάζεται τὰ
διαφόρα χροῦα καὶ ἀργυρὰ κομφο-
τεχνήματα τὰ ὁποῖα ἐλαμπουν μέσα
εἰς τὴν χρυσοῦσιν βιτρίνης τῶν,
καὶ τὰ ὁποῖα μὲ τὴν ἡλικίαν
κινὴν μαστρίαν ἔχουν ταξινόμη-
σιν οἱ ἀδελφοὶ Τζάνη, ὥστε νὰ
προκαλοῦν σκανδαλιστικὴν διαθε-
σιν πρὸς ἀπόκτησιν τῶν. Ματαίαν
ὅμως διαθεσιν διότι ἡ τιμὴ τῶν
μόνον ἀπὸ τὸ Σχέδιον Μάρσαλ
θὰ ἡμποροῦσε ν' ἀντιμεταποιηθῇ.

Ἐνῷ λοιπὸν ἐθάρπεν διὰ τῶν
ὀφθαλμῶν τὰ στίλβοντα κομφο-
τεχνήματα, εἰσέρχονται εἰς τὸ κατά-
στημα δύο κυρία. Ἡ μία εὐδα-
φής, κονητὴ, ροδονομική, χωρὶς
νεκρὴν, καὶ μὲ συμπαθητικὴν
ἐμφανισιν, ἡ δὲ ἄλλη, κονητὴ ἐπί-
σης καὶ αὐτὴ, μὲ δόλωσαν καλο-
γηρικὰ ῥάσα ντυμένη, καὶ μὲ ἕνα
κάλυμμα εἰς τὸ κεφάλι, μαῦρον ἐ-
πίσης, κάτω ἀπὸ τὸ ὁποῖον διε-
κρίνονται δύο ἐμφανιστικὰ ἀγαθὰ
μάτια πού δίδουν εἰς τὴν
ὄλην φυσιογνωμίαν τῆς γυναικὸς
μὴν ἐντύπωσην ἐξαιρέτως.

Ἡ δὴ γυναικὶς περιεμνεν νὰ
φύγουν οἱ δεσποινίδες πρὸς πῶν-
τις, γὰ νὰ μιλῇσιν εἰς τὴν
καταστηματοῦσιν. Πράγματι, τὸν
αὐτὸς ἔφηναν, ἡ μαυροφόρα κυρία
ἀποτεινόμενη εἰς τὸν νεώτερον κ.
Τζάνη τὸν ἐρωτᾷ:

—Δὲν εἶναι ἐδῶ ὁ κ. Νίκος;
—Ἐδῶ εἶναι. Μάλιστα! Νὰ τὸν
φωανίσω.

Ὁ κ. Νίκος ὅστις ἐν τῷ μετοξὺ
εὐρίσκειτο εἰς τὸ ἄνω τοῦ κατα-
στήματος γραφεῖον καὶ ἤκουσε
δὲ τὸν ζήτησιν, ἐσπευσεν νὰ κα-
τέβῃ.

Ποῖα ὅμως ἡ ἐκπληξίς τοῦ κ.
Νίκου εἰς τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐρ-
ωτήσεως κυρίας δὲν περιγράφεται!

—Μπε... μπε!... Τί βλέπω;
Σεῖς... Ἡ ἀδελφὴ Ζαφείρου;
Δὲν πεθάνανε λοιπὸν; Ἀνεφώνη-
σεν ἐκπληκτικῶς ὁ κ. Τζάνης.

—Δὲν πέθανε, παιδί μου! Ἀλ-

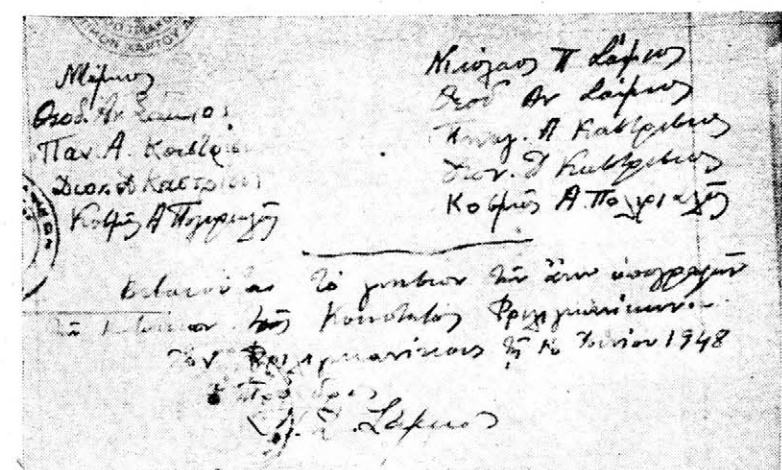
λοι μὲ πεθάνανε! Ἀπῆλθον με-
τὰ τὴν ἀδελφὴν Ζαφεί-
ρου, ἡ μοναχὴ τ

ρισμα του σπιτιού. 'Η κουζίνα με όλα της τα κομμάτια, και με κάνονες για ζεστά και κρύα νερά, και δίπλα της μία ώρα αιώσουσα λουτρό με έναν ωραίο απόπατον αντιπροσωπευμένον από την σιλικόνησαν εκ πορσελάνης λεκάνη! Και για να μη λείπει και το τοπικό χρώμα, γύρω από τον απόπατο δύο αλτάνες με τσιγγώτικα πουλούδα.

"Όταν το σπίτι ετελείωσε, άρχισαν οι επισκέψεις και ο θαυμασμός! Κανείς επισκέπτης δεν ήτο που να μην έθερασε από το μπάνιο και να μη θαύμασε τη λεκάνη του απόπατου του! Και τί ώραία λεκάνη!... Και πώς γυαλίζει!... Και ποιος ξέρει πόσες χροιάς λίρες να χη!... Και όλοι εμακάριζαν τον ιδιοκτήτη για την ώραία και άνα-

κάλισαν ν' απολογηθή και να δηλώσει ποιος του έδωσε το δικαίωμα να προβή εις την ενέργειαν αυτήν; Και ο Δημητρώπουλος ΗΡ-ΝΗΘΗ ότι υπέγραψε τέτοιο έγγραφο! Τούτο τί σήμαινε; 'Εσήμαινε ότι το διορισμένο αυτό από τους Λαϊκούς ΔΙΣΧΟΣ, είχαν επιγνώσει της ομοθυμίας της ομοχωρίας του να εξασφαλισθούν εις το Διακόφι, άλλ' είχε τον πολιτισμόν της Λεκάνης που κουβάλησαν εις τα Κύθηρα! Και έθεώρησε καλόν να πασείψη την υπογραφή του με το περιεχόμενον της, για να ευχαριστήσει τους χωραίτες αφέντες του! Διότι έτσι έ-διδάχθη εις την Αυστραλίαν!

"Όταν η νήσος μας έχει μεταξύ των άλλων της αγαθών... και τέτοιους εκπαιδευμένους της προέδρους

Επιστολή των υπογραφών των κατοίκων της κοινότητας Φιλιγγιανών από τον διορισμένο Πρόεδρον αυτής Π. Δ. Σά-μον η Δημητρώπουλος.

παντική λεκάνη του, και ο ιδιοκτήτης εκάμασε τα έργα του σαν γύφτικο σκεπάρνι!

—Πολιτισμός φίλοι μου! Πολιτισμός! Αυτό έχει να πη Αυστραλία! έλεγε.

Και οι επισκέπται θαύμαζαν. 'Άλλοι έζηλευσαν, και άλλοι κουνοῦσαν το κεφάλι πούς ξέρει τί διαλογίζομενοι.

Και η λεκάνη του απόπατου του Π. Σάμου η Δημητρώπουλος, είχε γίνει το σύμβολον του εκπαιδευμένου του χωριού! 'Ετσι βέβαια! Είναι μεγάλον πράγμα σ' ένα χωριό να έχη να επιδείξη τέτοιο πολιτισμό εις έναν ξένον επισκέπτην! Πώς λοιπόν να μην έχη και υπολήψιν ο άνθρωπος που έφερε τέτοια σύνοργα πολιτισμού εις το νησί μας; Και ο Δημητρώπουλος, με τη λεκάνη του και τον Αυστραλέζικο πολιτισμό του, ξεμερώθησαν ένα πρωί ευπόληπτος Πρόεδρος της κοινότητας Φιλιγγιανών! 'Ως θαυμαστά τα έργα σου κ. Λεκάνη!

ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΗΣ ΛΕΚΑΝΗΣ

Μη φαντασθί όμως κανείς ότι ο Δημητρώπουλος εξέλεξε από τους κατοίκους της κοινότητας πρόεδρος. Κάθε άλλο! Διότι οι χωρικοί μας είναι συνήθως είρωνες άνθρωποι και τους τέτοιους ανθρώπους τους κοροϊδεύουν και δεν εμπάζονται από τις λεκάνες. Τόν Δημητρώπουλο λοιπόν τον διώρισε το Λαϊκό Κόμμα της Χώρας. Και η Χώρα, ως γνωστόν, έχει αδυναμία για τις λεκάνες. 'Ισως ο κ. Συντονιστής του σχεδίου των απόπατων, αυτόν να προώριζε για όργανότη των εις την νήσον. Μόλις λοιπόν η Λεκάνη έγινε Πρόεδρος, κοτάρει εις το ζουράκι την σφραγίδα της Κοινότητας και:

—'Εδώ είμαι αφέντες χωροίτες!

Εις τους δρομους σας!

Και οι χωραίτες δεν έχασαν την ευκαιρία και υπηγάσαν:

—Πάρε μία κόλλα χαρτί, Δημητρώπουλε, μυστικά όμως, βρες και τίποτε άλλους προέδρους και γράψε στην Κυβέρνηση και εις άλλους από το Διακόφι είναι ξεροτόπος. 'Η ξεραίλα το δένει και νερό σταλάζει δεν έχει. 'Ο δρόμος που έγινε είναι πρόχειρα καμωμένος και ούτε για ζώα δεν κάνει. Το Διακόφι με κανένα δρόμο δεν συνδέεται! Έλνε μίλια μακριά από τα χωρία! Και μόνο ως φιλολογία είναι το Διακόφι!

Και η Λεκάνη του γράψε όλα αυτά μαζί με τρεις άλλες δμοίες της, και έβαλε και την σφραγίδα της Κοινότητας πάνω από την υπογραφή της!

'Η Χώρα... Να προχωρήσωμεν;

ΤΟ ΔΙΟΡΙΣΜΕΝΟΝ ΔΙΣΧΟΣ

Πρό έτους και πλέον πεντακάσιοι κάτοικοι των κεντρικών χωριών της νήσου μας έζησαν δι' αναφοράς των προς την Κυβέρνηση να εξασφαλίσουν την θαλασσίαν συγκοινωνίαν των εις το Διακόφι. 'Εκ τούτων διακόσιοι ήσαν κάτοικοι της Κοινότητας Φιλιγγιανών των οποίων τας υπογραφάς, όπως έχαμαν και οι άλλοι πρόεδροι διά τους κατοίκους των, επεκήρωσε και ο πρόεδρος Σάμος—Δημητρώπουλος—διά της κοινοτικής σφραγίδος και της υπογραφής του, όπως φαίνεται από το φωτοτυπικόν αντίτυπον του τέλους της αναφοράς, το όποιον ένταυθα παραθέτωμεν.

"Όταν έγινε γνωστόν ότι ο Δημητρώπουλος, εν αντιθέσει προς την ομόθυμον αναφοράν των ομοχωριών του, υπέγραψε με τρεις άλλους προέδρους τον γνωστόν ήδη λίβελλον κατά του Διακοφίου, οι κάτοικοι της κοινότητας τόν προσε-

τί άλλο θέλει; Ευτυχισμένο και το Λαϊκό Κόμμα με τέτοιους αντιπροσώπους του! Και η 'Ελλάς; 'Ας την αφήσωμε την 'Ελλάδα ήσυχη και μακριά από τα αίτια των πολιτικών της. Είναι ξένη προς τον πολιτισμόν της Λεκάνης των Δημητρώπουλων και των προστατών των. 'Η ανταρσία ήδη πληγείσα εις τα καίρια σφαδάζει υπό το πέλμα των γενναίων μαχητών μας. Και όσον ούτω ο πένων Ισχυρός άνεμος της γενικής εκκαθάρισεως θα ρίψη διά παντός εις τους βόθρους όλους αυτούς τους υπάνθρωπους καταχραστές της λαϊκής εμπιστοσύνης, διά ν' αναπνεύση μαζί με δλους και ο τόπος μας, και να ιδή κάπ'ια καλύτερη Μοίρα.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

'Αρραβώνες

'Ο κ. Κων. Μ. Φαρδούλης και η δις Χρυσάνθη Θ. Κορωνάου Ψωμά ήρραβωνίσθησαν.

Γάμοι

'Ετέλεσαν εν Ποταμῷ τούς γάμους των ο κ. Δημ. Ι. Ψαλιδάς και η Κωνσταντίνα Γ. Σεφεριώ του.

Γεννήσεις

'Η κ. 'Ελένη Παν. Μ. Μουλοῦ έτεκεν εν Ποταμῷ ἄρρεν.

'Η κ. 'Ανθούλα Νικ. Φλωροπούλου τό γένος Γλυτσού έτεκεν εν 'Ηρακλείῳ 'Αττικής ἄρρεν.

'Η κ. Αικατερίνη Γεωργ. Μεγαλοκοκινόμου έτεκεν εν 'Αθήναις θήλυ.

'Η κ. Παν. Δρακάκη έτεκεν εις Δρυμάνω θήλυ.

Θάνατοι

'Απεβίωσαν εν 'Αθήναις νοσηλευόμενος ο εξ 'Αρωνιαδικών συμπολίτης Παναγιώτης Γερακίτης.

'Εν Ποταμῷ ο Εύαγγελος Γεωργ. Τζέντζος έτων 67.

Εις Λιβάδι η Σταματία 'Αν. Καραβουσάνου έτων 75.

Εις Φράτσια ο Παναγ. Γ. Πετρχέλιος έτων 80.

'Εν Ποταμῷ η Ζαχαρούλα Ν. Μεγαλοκοκινόμου Κάκωνα έτων 92.

Εις Πιταινίαν ο Παντελής Καλλίγερρος έτων 92.

ΣΑΤΥΡΙΚΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

ΦΑΡΜΑΚΟ

Καλόγερο ένας έβγαλε στο κάθισμα μεγάλο, και γράφει πως πονεί πολύ και δεν βαστά πληρό άλλο, και να χορέψι δεν μπορεί τη κοπελιά στο μπάλω!

Και με ρωτά ίντα πρεπε να κάμη για να γινή και να μπορεί γρήγορα να βγη εις το ουργάνι

Τό φάρμακο είναι απλούδ. Τίποτε δεν θά χάση. 'Ας βάλη κρεμμυδάσκελο κι' εύθως θά το περάση!

ΤΟ ΖΙΖΑΝΙΟΝ

ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΟΡΩΝΑΙΟΥ

Λόγω πληθώρας ύλης αναβάλλομαι το προσεχές.

Διευθύνσεις οδών: Παν. Κ. Τσιτολίας οδός Μηθύμνης αρ. 27β. Διευθυντής Τυπογραφείου 'Ιωσήφ Προδρόμου 'Ανδρέου Μεταξά 20.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΜΙΑ ΚΑΛΑΙΤΕΧΝΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΠΟΛΥΟΜΕΝΩΝ

Την 5ην μ.μ. της 26ης λήγοντος μηνός, τὸ ἐν 'Αθήναις καλλιτεχνικὸν συγκρότημα τῆς 655 'Αποδείξης Βάσεως Πυρμαχικών έδωσε πρὸς τιμὴν τῶν ἀπολυομένων στρατιωτῶν εἰς τὸ Κέντρον Ψυχολογίας 'Οπλιδῶν, μίαν πατριωτικὴν καὶ σατυρικὴν ὑπερπειδωμένην ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἑλληνικὴ Φωνή».

Αὐτοκίνητα τῆς μονάδος σταθεμεύοντα πρὸς τὸ Πανεπιστήμιον μετέφερον τοὺς ἰδιώτας εἰς τὸ ἐν Γενεθί Κέντρον Ψυχολογίας, μίαν δηλαδὴ λαμπρὰν καὶ ἀπεραντον αἰθουσαν θεάτρον καταλλήλως διακοσμημένην, μεζεντον εἰς τὸ βάθος σκηνὴν ἐκατέρωθεν τῆς ὁποίας εἶχον τοποθετηθῇ ἐπὶ ὀκρίβαντες δύο τεράστιαι εἰκόνες τῶν Βασιλέων.

'Η παράστασις αὐτὴ τὴν ὁποίαν συνάδεδε πλουσία μουσικὴ ὀρχήστρα, καὶ τὴν ὁποίαν παρηκολούθησαν δύο καὶ πλέον χιλιάδες ἄνθρωποι, καὶ ἀντάτοι ἀξιοματικαί, περιελάμβανε τεμάχια ἀπὸ διαφόρων ὑπερέτες ξένες καὶ ἑλληνικὰς Ἐπιθεωρήσεις, καὶ παρουσίαζε τούτο τὸ ἐξαιρετικόν, ὅτι ἔδους τοὺς γυναικείους ρόλους τοὺς ὑπεδύοντο στρατιῶται ἐρασιτέχναι. Μεταξὺ αὐτῶν συγκατελέγετο καὶ ὁ ἐξ 'Αρωνιαδικῶν συμπολίτης στρατιώτης 'Εμμ. Κων. Παπαδόπουλος ἡ Κρητικὸς ὡς πρωταγωνιστὴς τοῦ καλλιτεχνικοῦ συγκροτήματος.

'Ο κ. Παπαδόπουλος ἀπεδείχθη ἀφάριστος καὶ ἀντάξιος τῆς φήμης του εἰς ἔδους τοὺς γυναικείους ρόλους πού ὑπεδύθη. Εἰς ἓνα ἰδιὸς νουμέρο—'Υψηλὴ ἡ Μαρία—εἰς τὸ ὅποιον ἐνεφανίσθη ὡς γυναικὴ ὑψηλῆς, ἐσκήρπισεν ἀκράτητον τὸν γέλωτα εἰς τὸ πολυπληθέστατον ἀκροατήριον καὶ πολλὰκις ἀνεκλήθη ἐπὶ τῆς σκηνῆς θερμὰς χειροκροτούμενος, ἔλαβε δὲ καὶ πλείστα ἀνεδόξασμα.

Οἱ γνωρίζοντες τὰ ἐκτιμήσαν τὴν ἀξίαν τοῦ κ. Παπαδόπουλου ὅστις φαίνεται νὰ ἔχη βαθὺ τὸ αἰσθημα τῆς ἀγάπης πρὸς τὸ θεῖον, καὶ πηγαῖον τὸ καλλιτεχνικὸν αἶσθημα, προεβλήθη καὶ δι' αὐτὸν μίαν λαμπρὰν σταδιοδρομίαν ἐάν ἠδελανάφιερθε εἰς τὴν σκηνήν.

'Ο ἕτερος τῶν πρωταγωνιστῶν δὲ καὶ σκηνοθέτης, κ. Κούλης Γιαννάκος, ὑπεδύθη ἐξ ἱσού ἐπιτυχῶς ἔδους τοὺς γυναικείους ρόλους, καὶ ἐξαιρετικῶς ἐπίσης θερμὰ ἀπὸ τὸ ἀκροατήριον. Εἰς τὸν κ. 'Ιωρδάνην Καλλιτεχνικὴν διευθύνσαν ἀνήκεον θερμὰτα συγκαταριθρία διὰ τὴν λαμπρὰν διεξέγερσιν τῆς ὅλης πατριωτικῆς παραστάσεως ἐκ τῆς ὁποίας ὅλοι ἔμειναν ἐνθουσιασμένοι.

Ν. ΜΑΡΣΕΛΛΟΥ

ΣΤΗ ΣΗΜΑΙΑ ΜΑΣ

Σὺ ποῖσαι ἡ σκέπη τοῦ στρατοῦ, ποὺ κάνει τὸ φανῆρον, νὰ χλιμνιτράη στήν ἐφοδο, νὰ μὴ φοβάται χῆρο. Πού ἀντιρῶνεις τοὺς λεβέντες μας νὰ γίνον γιὰ τὴ Νίκη, πᾶνω στὰ σύνεφρα ἀτοι καὶ μὲ τὰ χιόνια λυκοί, τίς ἐκαουστές βουκοκοφές τῆς Πίνδου δὲ δοξάζει. Γιὰ τὴν 'Ελλάδα τρώπαια πελώρια νὰ ἐτοιμάσῃ. Νὰ δῇ τὴν κάθε μάχη τῆς καὶ πόλεμῳ Μαραθῶνι, καὶ μὴ Εἰρήνῃ θαυμαστῇ μετὰ νέο Χρυσὸν αἰῶνα.

ΜΕΤΑΘΕΣΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ

Μετετέθη ἐκ Ποταμοῦ ὁ ἀστυνομικὸς ἐκεῖ σταθμάρχης κ. Λαγουνάκης μετὰ τῶν πολυαριθμῶν κυνηγετικῶν σκύλων του καὶ τῆς μοτοσυκλέτας του.

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΚΛΟΓΗ

Μὲ ἐξαιρετικὴν εὐχαιρίστην πληροφοροῦμεθα ὅτι ὁ ἐκλεκτὸς λογοτέχνης μας κ. Πᾶνος Φύλλης ἐξελέγη παμψηφεί τακτικὸν μέλος τοῦ Συνδέσμου τῶν 'Ελλήνων Λογοτεχνῶν κατὰ τὴν μυστικὴν συνεδρίαν αὐτοῦ τῆς 8ης τρέχοντος μηνός. 'Η τιμὴ αὐτὴ πρὸς τὴν Κυθηραϊκὴν διανοήσαν ἀναμφισβητήτως θὰ χαροποιήσῃ καὶ πάντας τοὺς φίλους τῶν γραμμάτων συμπολί-τας μας.

ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ ΦΥΜΑΤΙΚΟΥ

Ἡ αυτοκτονία ἀπαγορεύεται διὰ σχολίου τοῦ ὁποῖον ἐξήρρισαν ἀπὸ τὸ πατέρα τῆς οἰκίας του ὁ ἐκ Λογοθετιανίων 'Εμμ. Βαζένιος πάσχων ἐκ φυματιώσεως. Οὗτος εἶχε νοσηλευθῇ εἰς τὴν «Σωτηρίαν» τῶν 'Αθηνῶν πλὴν μετὰ τὴν ἐπ' αὐτοῦ ἐκείνου τῆς νόσου του. Ἀφῆκε πολυμελὴ εὐκογένειαν. Ἀπὸ σημειώματα εὐρεθέντα ἐν τῇ οἰκίᾳ του ἀνέφερον ὅτι προσέβη εἰς τὸ διάβημά του διὰ νὰ προφυλάξῃ τὰ τέκνα του ἀπὸ τὴν μόλυνσιν καὶ διὰ νὰ μὴ στερήσῃ αὐτὰ καὶ τὴν σύζυγόν του τῆς διατροφῆς των καὶ τοῦ ἐλαίου το ὁποῖον θὰ ἐπωλείτο πρὸς θεράπειαν του.

ΚΛΟΠΗ ΝΤΙ-ΝΤΙ-ΤΙ

'Εν 'Αγίᾳ Πελαγίᾳ κατεσχέθη ὑπὸ τῶν τελωνειακῶν ἄρχων δοχεῖον ἐλαίου πλῆρες Ντι-ντι-τί, τὸ ὅποιον ἀπεπείραθῃσαν νὰ ἐξαγάγουν εἰς Πειραιᾶ ὡς ἔλαιον. Τὸ κλαπὲν ἐντομοκτόνον φάρμακον προήγαγε τὸ ἀπὸ τὸ ἀποσταλὲν εἰς τὴν κοινότητα Ποταμοῦ τοιοῦτον πρὸς ψεκασμὸν τῆς περιφέρειας. 'Ο κ. Εἰρηνοδίκης Κυθήρων ἐπελήφθη ἀνακρίσεων.

ΗΡΩΙΚΟΙ ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΙ

Εἰς τὸ 401 Στρατ. Νοσοκομεῖον νοσηλεύεται διὰ πολλαπλὰ τραύματα τῆς χειρὸς καὶ τοῦ θώρακος ὁ κ. Κωνστ. Ν. Τζούφης ἀνθυπολοχαγὸς ἐξελθὼν κατὰ τὸν Μάιον τοῦ 1948 τῆς Σχολῆς τῶν Εὐελπίδων, τραυματισθεὶς εἰς τὸν Πύργον τῆς Στρατῆς τῶν Αὐγούστον ἐ.ε. 'Ο κ. Τζούφης εἶναι υἱὸς τῆς Κυθηραϊκῆς κουλᾶς Ἀλεξάνδρου Κωνστ. Πετροχείλου, συζύγου τοῦ Γυμνασιάρχου Λεωνιδίου κ. Νικολ. Τζούφης.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ

ΤΑ ΤΡΙΑΝΤΑΧΡΟΝΑ ΤΟΥ ΣΟΥΡΗ

'Επ' εὐκαιρίᾳ τῆς συμπληρώσεως τριακονταετίας ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ μεγάλου μας ποιητοῦ Γεωργ. Σουρῆ, ὁ κ. Μιχ. Κ. Πετρόχειλος μὲ ὑπενθυμίσας μερικὰς ἐμμέτρους γνώμας ἐκλεκτῶν ἑλλήνων διανοουμένων περὶ αὐτοῦ.

'Ο σατυρικὸς Μολφέτας, λέγει, ὁ περίφημος ἐκδοτὴς τῆς ἐν 'Αργολίδι σατυρικῆς ἐφημερίδος τοῦ «Ζιζανίου», ἀναγνωρίσας τὴν ἀπὸλυτον ὑπεροχὴν τοῦ Σουρῆ εἰς τὸ εἶδος αὐτοῦ τῆς ποιήσεως καὶ μὴ θέλοντας νὰ φανῇ ὅτι ἐπιχειρεῖ νὰ τὸν ἀνταγωνισθῇ, γράφει εἰς ἓνα τῶν φύλλων τῆς ἐφημερίδος του:

Μὴ νομίζετε πὼς ἦρα μὲς τῇ χώρα τὴ μεγάλη μετὰ τὴν βίβλιν ἀπὸ κεφάλι νὰ βαρεθῶ μετὰ τὸν Σουρῆ. 'Ο Σουρῆς τοῦ στίχου πάντα τὰ περὶ τὴν θά νηατῇ κι' ἄλλο χεῖρ δὲν τὸ φτάνει τὸ πολὺ τιμο στεφανί τοῦ μεγάλου ποιητῆ.

'Ο λυρικός Δροσίνης ὁ ὁποῖος ἦτο καὶ ἀνάδοχος τοῦ τίτλου τοῦ «Ρωμιοῦ», ὅταν ἡ ἐφημερίς συνεπλήρωσε δεκαετίαν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἔγραψε:

Τῆς ζωῆς τὸ πᾶς πρὶν πάρη σὺ τὸν βάφτισα «Ρωμιοῦ» καὶ γεννήκαμε κομπάρσοι. Τώρα βλέπω μετὰ καμάρη τὸ μικρὸ βαφτισμὸ δένα χροῶν παλλίκαρι.

'Ο πιστότερος τοῦ Σουρῆ μαθητὴς Σκόκος ἔκαμε κατὰ τὸν θάνατόν του τὸ ἀκόλουθο ὡραῖον ἐπίγραμμα:

Γιὰ τῆς ἀσκήσεως τῆς ζωῆς ὁ ποιητὴς ποιοῦσε μὰ ὁ πένος του ὁ εὐγενικός σὲ γέλιο ἐξεσποῦσε κι' ἡ θεῖα τέχνη οἰοντοῦσε γέλοια καὶ δάκρυ—ἐνα διαμάντι ἀπὸ χρυσόδενε ἀμολιβαλμένα.

Σ. Σ.— Διὰ τὸ ἔργον τοῦ Σουρῆ θὰ ἐπρεπε νὰ εἶχον ἡδὴ—οἱ Κυθηριοὶ διανοοῦμεν ἀσχοληθῇ ἰδιαίτερως. 'Ας ἐλπίσωμεν ὅτι ὁ ἐπ' αἰσίοις ὁλοκαί Ἰδρυθεῖς «Κυθηρικὸς» 'Ομιλὸς Φιλομουσῶν θὰ πράξῃ καὶ ἐπὶ τούτῳ τὸ κα-θῆκόν του.

ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

'Η ἐσοδεία τῶν ἐλαίων εἰς τὴν νήσον ἦτο κατὰ περιοχὰς διάφορος.

—Εἰς τὸν μέσα δὴμον ἡ ἐσοδεία ὑπῆρξεν ἀφθονοτέρα τοῦ ἐξοδήμου. —Τὸ χαρακτηριστικὸν τῆς ἐφετεινῆς ἐσοδείας ἦτο ὅτι ἐνὸς ὁ ἐλαιοκαρπὸς ἦτο ἀφθονὸς ἡ ἀπόδοσις του εἰς ἔλαιον ἦτο μικρὰ.

—Τὸ λάδι ἦθε 3 ἢ 3 1/2 τοῦ μουσουρίου ὅπως συνηθίζεται νὰ λέγουν εἰς τὸν τόπον. 'Η ποιότης ὅμως ἦτο καλὴ.

—Αἱ βορκαὶ ἐφέτος ἐνέσκηψιν εἰς τὴν νήσον ραγδαίαι καὶ ἐπίμονοι.

—Διὰ τὴν Μητροπολιτικὴν ἐδραν τῶν Κυθῆρων πολλὰι υποψηφιότητες προβάλλονται.

—'Αλλὰ καὶ ἀν' πληρωθῇ ἡ ἐδρα θὰ μεῖνῃ καὶ πάλιν χρεοῦσσα, διότι συνήθως οἱ καταλοβόμενοι αὐτὴν φροντίζουν καὶ μετατίθενται εἰς ἄλλας πλουσιωτέρας Μητροπόλεις.

—'Αν ὅμως ὑπῆρχε Κυθήριος νὰ τὴν καταλάβῃθ' ὑπῆρχε καὶ ἐλπίς νὰ ἐχῇ ἡ νήσος μόνιμον Μητροπολίτην.

—'Αλλὰ τὰ δύο μοναστήρια μας, πού θὰ ἠμποροῦσαν πρὸ πολλοῦ νὰ ἔχουν λύσει τὸ ζήτημα αὐτό, ἀσκολοῦνται νὰ χτίουν κελλία καὶ νὰ ἀνοίγουν πηγάδια.

—Καλὰ βεβαίως εἶναι καὶ αὐτὰ πλὴν ὁ σκοπὸς των εἶνε περιορισμένος. 'Ενὸς ἐνός ἐντόπιος Μητροπολίτης μορφωμένου καὶ ῥηζικέλευθου, θὰ ἠμποροῦσε νὰ δώσῃ νέαν πνοήν, καὶ νέαν ἀνακινιστικὴν ζωὴν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς νήσου μας.

—'Ανεγάρχη εἰς τὴν «Κυθηραϊκὴν Ἀρσάν» οἱ διὰ τὴν ἰδρυσιν τοῦ «Κυθηραϊκοῦ» 'Ομίλου Φιλομουσῶν» ἡγήθη ὁ συμπολίτης βουλευτὴς κ. Γ. Κασμάτης.

—Τούτο δὲν εἶναι ἀκριβές. 'Ο κ. Κασμάτης ἐνίσχυε εὐγενὲς προσφεθεῖς τὴν προσπαθειαν τοῦ 'Ομίλου.

—Δὲν θὰ ὑπῆρχε λόγος νὰ παρατηρήσωμεν τὸ πρῶμα ἐάν δὲν ἐσκολάζετο μετὰ τῶν συμπολιτῶν μας οἵτινες γνωρίζουν πὼς ἰδρύθη ὁ 'Ομιλός.

—'Αλλὰ καὶ ἡ διατύπωσις τῆς ὀνομασίας τοῦ 'Ομίλου δὲν εἶναι ἀκριβὴς διότι τὸ Σωματεῖον ἰδρύθη ὡς «Κυθηραϊκὸς» 'Ομιλὸς Φιλομουσῶν» καὶ ἔδραν τὰς 'Αθήνας καὶ οὐχὶ ὡς «'Ομιλὸς Φιλομουσῶν Κυθῆρων» πού θὰ προεπίθετε ἔδραν τὰ Κύθηρα. «Κ.Ο.Φ.» συνεπὸς καὶ οὐχὶ «Ο.Φ.Κ.».

—Ποιοτυπικὰ καλῆς διαγωγῆς πέρνει ὁ κ. Μαρσέλλος ἀπὸ τοὺς Λιῶτες.

—'Εφορτάσε—λένε—ἀπὸ πέρσαι καὶ τοὺς ἐστειλε τὸν Εἰρηνοδίκην μὰ φορὰ τὸ μήνα εἰς τὰ 'Αντικύθηρα.

—'Αξίος ὁ μισθὸς του! Δὲν ἀναφέρουν ὅμως τὰ πιστοποιητικά πό-σες φορὰς πῆγε ὁ κ. Εἰρηνοδίκης εἰς τοὺς Λιῶτες.

—'Αλλ' ἔκαμε καὶ ἄλλη εὐεργεσία εἰς τοὺς Λιῶτες ὁ κ. Μαρσέλλος. —Σῆκωσε τὴ δασκάλα ἀπὸ τὸν Αὐλαῖον καὶ τὴν πῆγε στ' 'Αντικύθηρα!

—Δὲν λένε τὰ πιστοποιητικά τί ἔγινε μετὰ τὰ παιδάκια τοῦ Αὐλαῖ-μονος.

—'Επειτα—λένε ἀκόμη τὰ πιστο-ποιητικά μετὰ θαυμασμό—ὅτι ὁ κ. Μαρσέλλος πῆγε καὶ στοὺς Λιῶτες.

—Μὰ, ἀν δὲν ἀπατάμεθα, ἀπὸ τοὺς Λιῶτες ἐξέκρινε γὰ τὴν περι-οδεία του ὁ κ. Μαρσέλλος ἀνὰ τὰς 'Ηπειρούς καὶ τὰ συμπόσια μετὰ λιποτάκτας.

—Εἰς τὰς 'Ηπειρούς πού πῆγε ὁ κ. Μαρσέλλος εὐρέθηκεν 'Ομήρους γὰ νὰ τὸν ψάλλουν.

—'Ενας τούτων ὡς ἀκολούθως τὸν ψάλλει ἀπὸ τὴν σπηλιὴν τοῦ ἐν Σύνδῳ τῆς Αὐστραλίας «Πανελλήνιον Κήρυκος».

—'Δημήτριον Μαρσέλλον νὰ ψάλλωμεν κ' ἔμεις τὸν λατρὸν τὸν βουλευτὴν τὸν ἄξιον τιμῆς.

—Καὶ συνεχίζει